Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

20 decembrie 2017 * [i]

„Recurs – Regulamentul (CE) nr. 834/2007 – Producția și etichetarea produselor ecologice – Regulamentul (CE) nr. 889/2008 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1358/2014 – Interesul de a exercita acțiunea – Noțiunea «beneficiu personal»”

În cauza C-268/16 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 13 mai 2016,

Binca Seafoods GmbH, cu sediul în München (Germania), reprezentată de H. Schmidt, Rechtsanwalt,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de A. Lewis, de G. von Rintelen și de K. Walkerová, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnii C. Vajda și E. Juhász (raportor), doamna K. Jürimäe și domnul C. Lycourgos, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 29 martie 2017,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 iunie 2017,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Binca Seafoods GmbH (denumită în continuare „Binca”) solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 11 martie 2016, Binca Seafoods/Comisia (T-94/15, nepublicată, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2016:164), prin care acesta a respins

* Limba de procedură: germana.

acțiunea sa având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1358/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește originea animalelor de acvacultură ecologice, practicile de creștere a animalelor de acvacultură, hrana pentru animalele de acvacultură ecologice și produsele și substanțele autorizate pentru utilizarea în acvacultura ecologică (JO 2014, L 365, p. 97, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul de bază

2 Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO 2007, L 189, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de bază”) prevede la articolul 1:

„(1) Prezentul regulament asigură bazele unei dezvoltări durabile a producției ecologice, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne, garantând concurența loială, asigurând încrederea consumatorilor și protejând interesele acestora.

Prezentul regulament stabilește obiective și principii comune care stau la baza normelor pe care le conține în privința:

(a) tuturor stadiilor de producție, procesare și distribuție a produselor ecologice și a controlului acestora;

[…]

(2) Prezentul regulament se aplică următoarelor produse de origine agricolă, inclusiv în cazul celor provenite din acvacultură, atunci când sunt introduse pe piață sau se intenționează introducerea lor pe piață:

(a) produse agricole vii sau neprocesate;

(b) produse agricole procesate pentru a fi utilizate ca alimente;

(c) hrană pentru animale;

(d) material de înmulțire vegetativ și semințe pentru cultivare.

Produsele obținute din vânatul și pescuitul animalelor sălbatice nu trebuie considerate ca făcând parte din producția ecologică.

[…]”

3 Articolul 2 din regulamentul de bază prevede:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) «producția ecologică» înseamnă utilizarea unei metode de producție care respectă normele stabilite prin prezentul regulament în toate stadiile de producție, procesare și distribuție;

[…]

(d) «operator» înseamnă persoanele fizice sau juridice care răspund de îndeplinirea cerințelor prezentului regulament în cadrul întreprinderii cu profil ecologic aflate sub controlul lor;

[…]"

4 Articolul 15 din regulamentul de bază, care prevede normele aplicabile producției animaliere de acvacultură, are următorul cuprins:

„(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției ecologice animaliere de acvacultură i se aplică următoarele norme:

(a) în privința originii animalelor de acvacultură:
(i) acvacultura ecologică se bazează pe creșterea efectivelor tinere obținute din genitori de origine ecologică și din exploatații ecologice;
(ii) atunci când nu sunt disponibile efective tinere obținute din genitori de origine ecologică sau din exploatații ecologice, se pot introduce în exploatație animale de origine neecologică, în anumite condiții;

[…]

(c) în privința reproducerii:

[…]
(iii) se stabilesc condiții specifice pentru fiecare specie în ceea ce privește gestionarea genitorilor, reproducerea și producția de efective tinere;

[…]"

5 Articolul 38 din regulamentul de bază abilitează Comisia Europeană să adopte normele de punere în aplicare a acestui regulament.

6 În temeiul articolului 42, regulamentul de bază se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Regulamentul de punere în aplicare

7 În versiunea sa inițială, articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 834/2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO 2008, L 250, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare"), aplicabil de la 1 ianuarie 2009 în temeiul articolului 97 din acesta, excludea din domeniul său de aplicare produsele de acvacultură.

Primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare

8 Prin Regulamentul (CE) nr. 710/2009 al Comisiei din 5 august 2009 (JO 2009, L 204, p. 15, denumit în continuare „primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare"), aplicarea regulamentului de punere în aplicare a fost extinsă la anumite animale de acvacultură și au fost introduse în regulamentul de punere în aplicare norme de producție specifice produselor de acvacultură.

9 Primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare a introdus, în titlul II din regulamentul de punere în aplicare, un capitol 2a, intitulat „Producția de animale de acvacultură”. În cadrul secțiunii 2 din capitolul menționat, referitoare la originea animalelor de acvacultură, articolul 25e a prevăzut condițiile în care animalele de acvacultură neecologice puteau fi introduse în exploatație.

10 În sa versiunea inițială, rezultată din primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare, articolul 25e prevedea:

„(1) În scopuri de reproducere sau pentru a ameliora rezerva genetică, precum și atunci când nu sunt disponibile animale de acvacultură ecologice, pot fi introduse în exploatație animale sălbatice capturate sau animale de acvacultură neecologice. Astfel de animale se țin în sistem de gestiune ecologică pentru o perioadă de cel puțin trei luni înainte de a putea fi utilizate în scopuri de reproducere.

(2) În scopuri de îngrășare și atunci când nu sunt disponibile animale de acvacultură tinere ecologice se permite introducerea în exploatație a unor animale de acvacultură tinere neecologice. Cel puțin ultimele două treimi din durata ciclului de producție sunt monitorizate în conformitate cu sistemul de gestiune ecologică.

(3) Procentul maxim de animale de acvacultură tinere neecologice introduse în crescătorie este de: 80 % până la 31 decembrie 2011, 50 % până la 31 decembrie 2013 și 0 % până la 31 decembrie 2015.

(4) În scopul îngrășării recoltarea de efective de animale de acvacultură tinere se restrânge în special la următoarele cazuri:

(a) afluxul natural de exemplare tinere și de larve de pește sau de crustacee la umplerea iazurilor, a sistemelor de reținere și a țarcurilor;

(b) puietul de anghilă europeană, cu condiția să existe un plan aprobat privind sistemul de gestionare pentru anghilă în exploatația respectivă și atât timp cât reproducerea artificială a anghilei nu este realizabilă.”

11 Articolul 25i, intitulat „Interzicerea hormonilor”, introdus în secțiunea 4, destinată reproducerii animalelor, din capitolul 2a din titlul II al regulamentului de punere în aplicare, prin primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare, prevede:

„Se interzice utilizarea hormonilor și a derivaților hormonali.”

12 Articolul 25k, intitulat „Norme specifice privind alimentele pentru animale de acvacultură carnivore”, introdus în regulamentul de punere în aplicare prin primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare, are, în versiunea rezultată din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 505/2012 al Comisiei din 14 iunie 2012 de modificare și de rectificare a Regulamentului nr. 889/2008 (JO 2012, L 154, p. 12), următorul cuprins:

„(1) Hrana pentru animalele de acvacultură carnivore se procură ținându-se seama de următoarele priorități:

(a) alimente ecologice de origine acvicolă;

(b) făină și ulei de pește obținute din subproduse provenind din acvacultura ecologică;

(c) făină și ulei de pește, precum și ingrediente pe bază de pește derivate din subproduse provenind de la pești capturați deja pentru consumul uman ca urmare a exploatării durabile a resurselor piscicole;

(d) materii prime ecologice pentru hrana animalelor, de origine vegetală sau animală.

[…]

(3) Rația de hrană poate conține în proporție de maximum 60 % produse vegetale ecologice.

(4) Astaxantina provenind în principal din surse ecologice, cum ar fi carapacele de crustacee ecologice, se poate utiliza în rația alimentară pentru somon și păstrăv în limita necesităților fiziologice ale acestora. În cazul în care nu sunt disponibile surse ecologice, pot fi utilizate surse naturale de astaxantină (precum drojdia Phaffia).”

13 În temeiul articolului 2, primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare se aplica de la 1 iulie 2010.

14 Cu toate acestea, la articolul 95 din regulamentul de punere în aplicare, primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare a adăugat următorul alineat:

„(11) Autoritatea competentă poate autoriza, pentru o perioadă care expiră la 1 iulie 2013, unitățile de producție de animale de acvacultură și de alge marine care sunt înființate și produc în conformitate cu normele ecologice acceptate la nivel național înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, în vederea păstrării statutului ecologic al acestora concomitent cu adaptarea la normele prezentului regulament, cu condiția să nu existe niciun caz de poluare nedorită a apelor cu substanțe care nu sunt permise în cazul producției ecologice. Operatorii care beneficiază de această măsură comunică autorității competente care sunt instalațiile, iazurile piscicole, cuștile sau loturile de alge marine vizate.”

15 Articolul 2 ultimul paragraf din primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare prevedea:

„Prezentul regulament poate fi revizuit pe baza propunerilor pertinente din partea statelor membre, însoțite de o justificare corespunzătoare, în vederea modificării prezentului regulament de la data de 1 iulie 2013.”

Al doilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare

16 Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1030/2013 al Comisiei din 24 octombrie 2013 (JO 2013, L 283, p. 15, denumit în continuare „al doilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare”), data încheierii perioadei de tranziție în care primul regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare nu putea fi revizuit (denumită în continuare „perioada de tranziție”), care era stabilită la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare ca fiind 1 iulie 2013, a fost înlocuită cu data de 1 ianuarie 2015.

Al treilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare

17 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1364/2013 al Comisiei din 17 decembrie 2013 de modificare a [regulamentului de punere în aplicare] în ceea ce privește utilizarea, în acvacultura ecologică, a puietului și a ouălor de moluște bivalve provenind din acvacultura convențională (JO 2013, L 343, p. 29, denumit în continuare „al treilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare”) a modificat articolul 25e alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare.

18 Perioada în care procentul maxim de animale de acvacultură tinere neecologice introduse în crescătorie se poate ridica la 50 % a fost prelungită până la 31 decembrie 2014.

19 Data la care procentul maxim va trebui să se ridice à 0 %, stabilită ca fiind 31 decembrie 2015, nu a fost modificată.

Regulamentul în litigiu

20 Articolul 1 punctul 1 din regulamentul în litigiu a înlocuit articolul 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare după cum urmează:

„(4) În scopul îngrășării, recoltarea de efective tinere de animale sălbatice pentru acvacultură se limitează în mod concret la următoarele cazuri:

(a) afluxul natural de larve și puiet de pește sau de crustacee la umplerea iazurilor, a sistemelor de reținere și a țarcurilor;

(b) puietul de anghilă europeană, cu condiția să existe un plan aprobat privind sistemul de gestionare pentru anghilă în exploatația respectivă și atâta timp cât reproducerea artificială a anghilei nu este realizabilă;

(c) recoltarea de puiet sălbatic pentru diverse specii, altele decât anghila europeană, în scopul îngrășării în acvacultura tradițională extensivă din zonele umede, precum iazurile cu apă salmastră, zonele cu maree și lagunele de coastă, închise de diguri și maluri, cu condiția ca:
(i) repopularea să fie în conformitate cu măsurile de gestionare aprobate de autoritățile competente responsabile de gestionarea stocurilor de pește în cauză pentru a asigura exploatarea sustenabilă a speciilor respective și
(ii) peștii să fie hrăniți exclusiv cu hrană care se găsește în mod natural în mediu.”

21 Considerentele (3) și (4) ale acestui regulament au justificat completările introduse la articolul 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare după cum urmează:

„(3) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din [regulamentul de bază], se pot introduce în exploatație animale de origine neecologică, în anumite condiții, atunci când nu sunt disponibile efective tinere rezultate din genitori de origine ecologică sau provenind din exploatații ecologice. Regulamentul [de punere în aplicare] stabilește restricții specifice în ceea ce privește animalele sălbatice capturate utilizate în acvacultură, inclusiv recoltarea de efective tinere de animale sălbatice pentru acvacultură. Unele practici tradiționale extensive de acvacultură în zonele umede, precum iazurile cu apă salmastră, zonele cu maree și lagunele de coastă, închise de diguri și maluri, există de secole și sunt valoroase din punct de vedere al conservării biodiversității și patrimoniului cultural, precum și din punct de vedere al perspectivei economice pentru comunitățile locale. În anumite condiții, aceste practici nu afectează starea stocurilor pentru speciile vizate.

(4) Prin urmare, recoltarea de puiet sălbatic în scopuri de îngrășare în cadrul acestor practici tradiționale de acvacultură este considerată a fi în concordanță cu obiectivele, criteriile și principiile producției ecologice de acvacultură, cu condiția să se aplice măsuri de gestionare aprobate de autoritatea responsabilă cu gestionarea stocurilor de pește în cauză pentru a garanta exploatarea durabilă a acestora, ca repopularea să fie în conformitate cu măsurile respective și ca peștii să fie hrăniți exclusiv cu hrană care se găsește în mod natural în mediu.”

22 Articolul 1 punctul 3 din regulamentul în litigiu a completat articolul 25k alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare după cum urmează:

„(e) produse furajere derivate din pește întreg capturat prin activități de pescuit certificate ca fiind durabile în cadrul unui program recunoscut de către autoritatea competentă, în conformitate cu principiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO 2013, L 354, p. 22)]."

23 Articolul 1 punctul 5 din regulamentul în litigiu a introdus de asemenea, la articolul 25k din regulamentul de punere în aplicare, un nou alineat cu următorul conținut:

„(5) Histidina produsă prin fermentație poate fi utilizată în rația de hrană a salmonidelor, atunci când sursele de hrană enumerate la alineatul (1) nu asigură o cantitate suficientă de histidină pentru a satisface nevoile alimentare ale peștelui și a preveni formarea cataractelor."

Istoricul litigiului

24 Binca, societate de drept german care beneficiază de certificare ecologică, importă în Germania pește denumit „pangasius", produs în Vietnam în ferma de acvacultură cu numele Binca Organic Farm, în cadrul acvaculturii ecologice, apoi îl vinde unor parteneri comerciali cu sediul în Germania, în Austria și în țările scandinave.

25 Binca cumpără peștele pangasius sub formă congelată, prin intermediul unei întreprinderi cu sediul în Vietnam (denumită în continuare „intermediarul"), cotată și care beneficiază de certificare ecologică, care se ocupă cu prelucrarea și cu congelarea peștelui de acvacultură și facturează marfa livrată societății Binca, acționând în calitate de exportator.

26 Binca cumpără ea însăși hrana pentru pești, pe care o livrează intermediarului și deduce cuantumul corespunzător prețului plătit acestuia.

27 Printr-o scrisoare adresată Comisiei în luna septembrie 2014, Binca a transmis propuneri de modificare a regulamentului de punere în aplicare, în special a articolului 25e alineatul (3), astfel cum a fost modificat prin al treilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare, în vederea prelungirii până în anul 2021 a posibilității introducerii în exploatații a animalelor de acvacultură tinere neecologice.

28 Prin scrisoarea din 15 octombrie 2014, Comisia a informat Binca că procedura de modificare a regulamentului de punere în aplicare era în curs și că urmau a fi luate în considerare pozițiile statelor membre și ale tuturor părților interesate.

29 Regulamentul în litigiu a fost adoptat la 18 decembrie 2014.

30 Prin scrisoarea din 18 februarie 2015, Binca a solicitat Comisiei, în temeiul articolului 265 TFUE, să prelungească până la 1 ianuarie 2018 perioada de tranziție prevăzută la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare, în ceea ce privește peștele pangasius produs în Vietnam.

Procedura în fața Tribunalului și ordonanța atacată

31 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 februarie 2015, Binca a formulat o acțiune având ca obiect anularea regulamentului în litigiu. Ea a susținut că făcea obiectul unei discriminări întrucât, în regulamentul în litigiu, Comisia a prevăzut măsuri tranzitorii și norme derogatorii specifice pentru alte acvaculturi ecologice decât a sa. Acest regulament ar fi profitat astfel concurenților săi, însă în acesta nu ar fi fost prevăzută nicio măsură tranzitorie și derogatorie de care ea să fi putut profita. Potrivit Binca, asemenea măsuri tranzitorii și derogatorii priveau în special originea animalelor tinere.

32 Binca a indicat că alți operatori puteau utiliza în continuare etichetarea „bio” în anumite condiții, de care ea însă nu dispunea. În această privință, a fost invocată în mod special în acțiunea sa o inegalitate de tratament în cadrul producției de pește între delta fluviului Mekong (Vietnam) și zonele cu apă salmastră situate în Europa.

33 Prin înscrisul separat depus la grefa Tribunalului la 21 mai 2015, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.

34 Prin ordonanța atacată, Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de Binca pentru motivul că aceasta nu avea interesul de a exercita acțiunea în anularea regulamentului în litigiu.

Concluziile părților în fața Curții

35 Prin recursul formulat, Binca solicită Curții:

– anularea ordonanței atacate și

– anularea regulamentului în litigiu;

36 Comisia solicită Curții:

– respingerea recursului și

– obligarea Binca la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

37 În susținerea recursului formulat, Binca invocă în esență cinci motive, întemeiate, primul, pe omisiunea luării în considerare a argumentelor referitoare la protecția concurenței și a constatării unei încălcări a principiului egalității de tratament, al doilea, pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă, al treilea, pe încălcarea dreptului la un proces echitabil și a obligației de motivare, al patrulea, pe încălcarea dreptului la o ședință publică și, al cincilea, pe încălcarea libertății de a desfășura o activitate comercială.

Argumentele părților

38 Prin intermediul primului motiv, Binca reproșează Tribunalului efectuarea unei evaluări care a condus la o recalificare eronată a acțiunii sale. Deși ar fi denunțat o discriminare în raport cu concurenții care puteau păstra etichetarea „bio” ca urmare a unei prelungiri arbitrare și selective a perioadei de tranziție, Tribunalul ar fi tratat această acțiune ca având ca obiect exclusiv obținerea prelungirii perioadei de tranziție.

39 Comisia pretinde că motivarea ordonanței atacate se întemeiază în principal și în mod întemeiat pe interesul societății Binca de a solicita anularea regulamentului în litigiu pentru a putea comercializa în continuare pangasius cu etichetarea „bio”, întrucât cererea sa introductivă a definit în mod expres, ca obiectiv al acțiunii, prelungirea perioadei de tranziție prevăzute la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare. Acest obiectiv ar fi urmărit de asemenea prin demersurile extrajudiciare întreprinse de Binca și evocate în ordonanța atacată.

40 În plus, potrivit Comisiei, Binca nu se află în aceleași condiții de concurență cu destinatarii regulamentului în litigiu, care sunt operatori de ferme de acvacultură, întrucât ea are ca obiect de activitate importul de pangasius ca produs ecologic.

41 Comisia adaugă că Binca nu a prezentat niciun element convingător de natură să justifice existența unui raport de concurență între ea și ceilalți producători de pește provenind din acvacultura ecologică. În consecință, Tribunalul nu ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat într-un mod mai detaliat argumentele societății Binca referitoare la protecția concurenței.

Aprecierea Curții

42 Cu titlu introductiv, trebuie constatat că Tribunalul, în stadiul admisibilității acțiunii formulate în fața sa, a abordat această acțiune ca având ca obiect exclusiv prelungirea în favoarea societății Binca a perioadei de tranziție prevăzute la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare. Dat fiind că regulamentul în litigiu nu a modificat această perioadă de tranziție, Tribunalul a considerat, în ordonanța atacată, că prin anularea acestuia nu va fi modificat cadrul juridic aplicabil. Fără a examina celelalte condiții de admisibilitate a acțiunii, Tribunalul a concluzionat, prin urmare, la punctul 73 de ordonanța atacată, că Binca nu avea un interes pentru a exercita acțiunea în anularea regulamentului în litigiu și că, prin urmare, acțiunea sa era inadmisibilă.

43 Prin recursul formulat, Binca arată că, în cadrul examinării admisibilității acțiunii sale în fața Tribunalului, acesta ar fi trebuit să constate că acțiunea respectivă denunța o inegalitate de tratament introdusă prin regulamentul în litigiu, a cărui aplicare conducea la o concurență denaturată.

44 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care această persoană are un interes să obțină anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea acestui act să poată avea, în sine, consecințe juridice și ca acțiunea să poată astfel aduce, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o (Hotărârea din 4 iunie 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia, C-682/13 P, nepublicată, EU:C:2015:356, punctul 25, Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 55, precum și Ordonanța din 6 aprilie 2017, Proforec/Comisia, C-176/16 P, nepublicată, EU:C:2017:290, punctul 32).

45 Potrivit acestei jurisprudențe, îi revine reclamantului sarcina de a face dovada interesului său de a exercita acțiunea, care constituie condiția esențială și primordială a oricărei acțiuni în justiție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 58). În special, pentru ca o acțiune în anularea unui act, formulată de o persoană fizică sau juridică, să fie admisibilă, trebuie ca reclamantul să justifice în mod pertinent interesul pe care îl prezintă pentru el anularea acestui act (Hotărârea din 4 iunie 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia, C-682/13 P, nepublicată, EU:C:2015:356, punctele 26-28, și Ordonanța din 6 aprilie 2017, Proforec/Comisia, C-176/16 P, nepublicată, EU:C:2017:290, punctele 33 și 34).

46 În speță, din cuprinsul punctelor 60 și 62 din ordonanța atacată reiese că Binca a arătat în fața Tribunalului că regulamentul în litigiu le permitea unora dintre concurenții săi, însă nu și ei, să continue comercializarea produselor lor cu etichetarea „bio” și că, în măsura în care ea nu mai putea vinde peștele pangasius cu această etichetare, consumatorii își vor reorienta opțiunea spre peștele din

alte specii provenite din acvacultura ecologică. Așadar, Binca a susținut că, în cazul anulării regulamentului în litigiu, ea va putea să își păstreze clienții întrucât nici concurenții săi nu vor mai fi autorizați să utilizeze etichetarea „bio”.

47 Reiese de asemenea din cuprinsul punctului 70 din ordonanța atacată că, în fața Tribunalului, Binca a pretins că, prin intermediul acțiunii sale în anulare, i se părea posibil să obțină condiții echitabile și egale între ea și alți producători de pește provenit din acvacultura ecologică, astfel încât aceștia să nu mai poată utiliza, la fel ca ea, etichetarea „bio” pe piață.

48 În consecință, Binca a susținut în fața Tribunalului că are un interes pentru a solicita anularea regulamentului în litigiu în măsura în care o asemenea anulare ar fi de natură să remedieze inegalitatea de tratament pe care acest regulament ar fi creat-o între ea și alți producători de pește provenit din acvacultura ecologică, iar nu doar în măsura în care regulamentul în litigiu nu prelungea perioada de tranziție prevăzută la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare.

49 De asemenea, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 69 din ordonanța atacată, Binca a admis în fața Tribunalului că, prin intermediul acțiunii sale, ea nu ar putea beneficia de o prelungire a perioadei de tranziție, prevăzută la articolul 95 alineatul (11) din regulamentul de punere în aplicare, astfel cum a fost modificat prin al doilea regulament de modificare a regulamentului de punere în aplicare, susținând totodată că ar fi posibil să se pună capăt discriminării a cărei victimă ar fi prin privarea celorlalți producători de pește provenit din acvacultura ecologică de utilizarea etichetării „bio”.

50 În aceste condiții, Tribunalul, prin faptul că a apreciat în mod eronat că acțiunea formulată în fața sa de Binca avea ca obiect anularea regulamentului în litigiu exclusiv pentru motivul că acesta din urmă nu prelungea perioada de tranziție respectivă, ceea ce a condus la o recalificare eronată a acțiunii, a săvârșit o eroare de drept.

51 În consecință, se impune anularea ordonanței atacate fără a fi necesar să se examineze celelalte motive invocate de Binca.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

52 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată.

53 În speță, Curtea dispune de elementele necesare pentru a statua în mod definitiv asupra aspectului dacă Binca avea interesul de a exercita acțiunea.

54 În această privință, trebuie arătat de la bun început că, în cererea sa introductivă în primă instanță, Binca a susținut că era necesară anularea regulamentului în litigiu ca urmare a unei inegalități de tratament arbitrare între diferitele acvaculturi ecologice și că această anulare ar permite să se pună capăt discriminării, iar Comisia să fie constrânsă să adopte o decizie nediscriminatorie cu privire la măsurile tranzitorii. În această cerere introductivă, Binca a precizat, referitor la originea animalelor tinere, că modificarea articolului 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare prin articolul 1 punctul 1 din regulamentul în litigiu determina o inegalitate de tratament între acvacultura practicată în delta fluviului Mekong și cea practicată în zonele cu apă salmastră din Europa.

55 În observațiile formulate cu privire la excepția inadmisibilității invocate de Comisie în fața Tribunalului, Binca a mai specificat că producătorii de somon și de păstrăv ecologic au fost privilegiați prin două derogări rezultate, prima, din articolul 25k alineatul (1) litera (e) din regulamentul de punere în aplicare, introdusă prin articolul 1 punctul 3 din regulamentul în litigiu, iar a doua, din articolul 25k alineatul (5) din regulamentul de punere în aplicare, introdusă prin articolul 1 punctul 5 din

regulamentul în litigiu, care permit utilizarea de pește întreg ca sursă de alimentație pentru animalele carnivore și, respectiv, adăugarea de histidină în vederea garantării nevoilor alimentare ale salmonidelor.

56 Astfel cum a arătat avocatul general la punctele 69-73 din concluzii, întrucât argumentele concrete privind articolul 1 punctele 3 și 5 din regulamentul în litigiu, care au introdus litera (e) a alineatului (1) al articolului 25k și, respectiv, alineatul (5) al articolului 25k din regulamentul de punere în aplicare, nu au fost prezentate de Binca în cadrul cererii sale introductive în primă instanță, ele nu pot fi luate în considerare pentru a verifica dacă Binca avea interesul de a solicita anularea regulamentului în litigiu. Rezultă, astfel, din dispozițiile articolului 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și din cele ale articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991 (devenit articolul 76 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 23 aprilie 2015) că cererea introductivă prezentată în primă instanță trebuie în special să cuprindă obiectul litigiului, precum și o expunere sumară a motivelor invocate.

57 În ceea ce privește, în schimb, aspectul dacă Binca avea un interes de a exercita acțiunea în anularea articolului 1 punctul 1 din regulamentul în litigiu, care modifică articolul 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare, Comisia arată, pe de o parte, că această societate, având doar calitatea de importator de pește, nu se află în concurență cu producătorii despre care se pretinde că sunt avantajați prin regulamentul în litigiu și, pe de altă parte, că peștele pangasius nu se află în concurență cu celelalte tipuri de pește cărora, potrivit Binca, regulamentul în litigiu le-ar acorda un tratament privilegiat.

58 Totuși, în primul rând, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 25 și 26 din prezenta hotărâre, rolul Binca în lanțul de aprovizionare a peștelui pangasius ecologic provenind din Vietnam este mai extins și mai complex decât cel al unui importator clasic. În orice caz, dat fiind că cerințele în materie de etichetare ecologică cărora le sunt supuși importatorii de produse provenind din acvacultura ecologică includ cerințele de producție impuse de regulamentul în litigiu, fapt admis de Comisie în cadrul ședinței organizate în fața Curții, nu se poate considera în speță că doar producătorii de pește pot avea un interes ca regulamentul în litigiu să fie anulat.

59 În al doilea rând, nu este de competența Curții, în stadiul examinării admisibilității, să se pronunțe în mod definitiv cu privire la raporturile de concurență dintre Binca și producătorii de pește despre care se pretinde că sunt avantajați de regulamentul în litigiu sau dintre peștele pangasius ecologic și celelalte tipuri de pește provenind din acvacultura ecologică în vederea stabilirii interesului Binca de a exercita acțiunea (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 ianuarie 1986, Cofaz și alții/Comisia, 169/84, EU:C:1986:42, punctul 28). În speță, este suficient să se verifice dacă Binca a justificat în mod pertinent interesul pe care îl prezintă pentru ea anularea regulamentului în litigiu.

60 În această privință, Binca nu numai că a susținut în fața Tribunalului că ar obține un beneficiu ca urmare a anulării articolului 1 punctul 1 din regulamentul în litigiu, care modifică articolul 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare, dar a și explicat în ce mod această modificare adusă de regulamentul în litigiu ar conferi avantaje unora dintre producătorii de pește provenit din acvacultura ecologică și ar determina pentru ea consecințe comerciale negative.

61 În cadrul acestei argumentări, Binca a expus de asemenea că, având în vedere condițiile specifice naturale ale fermelor de acvacultură din delta fluviului Mekong, exploatația care o aprovizionează pe Binca nu putea beneficia, spre deosebire de exploatațiile situate în apele europene, de articolul 25e alineatul (4) litera (c) din regulamentul de punere în aplicare, în versiunea sa rezultată din articolul 1 punctul 1 din regulamentul în litigiu.

62 Trebuie să se arate în această privință, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 87 din concluziile avocatului general, că, potrivit considerentelor (3) și (4) ale regulamentului în litigiu, excepțiile prevăzute la articolul 25e alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare sunt destinate să

faciliteze producția în curs de pește ecologic, care, în caz contrar, ar fi întreruptă. Anularea solicitată de Binca ar conduce, așadar, la înlăturarea acestor excepții și ar face mai dificilă sau chiar imposibilă pentru ceilalți producători producția anumitor tipuri de pește în mod ecologic, în sensul regulamentului de bază, al regulamentului de punere în aplicare și al regulamentelor de modificare a regulamentului de punere în aplicare.

63 Este necesar, în consecință, să se considere că Binca și-a motivat corespunzător cerințelor legale interesul de a exercita acțiunea, invocând în mod pertinent în fața Tribunalului efectele negative, în privința sa, ale dispozițiilor regulamentului în litigiu vizate de acțiunea sa în anulare, precum și beneficiul care poate rezulta, pentru aceasta, din anularea dispozițiilor menționate. În stadiul examinării admisibilității acțiunii introduse în fața Tribunalului, acest beneficiu trebuie recunoscut independent de împrejurarea că Tribunalul, în urma procedurii desfășurate în fața sa, anulează sau nu anulează dispoziția invocată.

64 Rezultă că Binca avea interesul de a exercita acțiunea.

65 Totuși, trebuie arătat că Curtea nu dispune de elemente suficiente pentru a se pronunța asupra celorlalte argumente dezvoltate în cadrul excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie împotriva acțiunii în anulare formulate de Binca și nici asupra fondului litigiului.

66 În consecință, se impune trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare și pronunțarea asupra cererii de cheltuieli de judecată odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 11 martie 2016, Binca Seafoods/Comisia (T-94/15, nepublicată, EU:T:2016:164).

2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.

3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Semnături

i — Punctul 45 din prezentul text a făcut obiectul unei modificări de ordin lingvistic ulterior primei publicări.